

UITSPRAAK 12 - 17

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van XXX, appellant

tegen

de Examencommissie van de opleiding Talen en Culturen van Japan, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 26 oktober 2011 heeft appellant tegen het besluit van 15 september 2011, waarin het verzoek om schadevergoeding is afgewezen, bezwaar gemaakt bij de Commissie voor Beroep en Bezwaar van de Universiteit Leiden (de "Commissie"). Het bezwaarschrift is ontvangen op 27 oktober 2011.

Bij brief van 22 november 2011 heeft bezwaarmaker nadere gronden bij zijn bezwaarschrift ingediend. Deze zijn ontvangen op 23 november 2011.

Bij brief van 16 december 2011 is een verweerschrift ingediend. Daarin geeft verweerder aan dat het bezwaarschrift geen aanleiding geeft het besluit van 15 september 2011 te herzien.

Het bezwaar is behandeld tijdens een hoorzitting van de Commissie op 16 februari 2012.

Bezwaarmaker is wegens studieverblijf in Japan op de zitting vertegenwoordigd door zijn gemachtigde, XXX, vergezeld van XXX. Namens verweerder is XXX gehoord.

Tijdens de zitting is komen vast te staan dat een deel van het bezwaar van appellant gericht is tegen het handelen van de Examencommissie van de opleiding Talen en Culturen van Japan (hierna: de examencommissie). Het College van Bestuur was niet bevoegd een besluit te nemen op het verzoek om schadevergoeding voor zover de schade het gevolg is van handelen van de examencommissie, zodat tegen de weigering in zoverre ook geen bezwaar kon worden gemaakt. Op het verzoek om schadevergoeding had een besluit moeten worden genomen door de examencommissie, tegen welk besluit vervolgens ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") administratief beroep openstaat op het College. Om vertraging in de behandeling van het bezwaar, respectievelijk het administratief

Uitspraak
12-17
Blad 2/5

beroep, voor zover het bezwaar ziet op het handelen van de examencommissie, te voorkomen, hebben de verschenen partijen het voorstel van de voorzitter om het deel van het verzoek waarvoor de examencommissie bevoegd is, door te geleiden naar het College, mits ook de examencommissie schriftelijk akkoord zou gaan met deze handelwijze, zij het besluit van 15 september 2011 in zoverre voor haar rekening neemt en dat XXX, zonodig met terugwerkende kracht, gemachtigd is namens haar het woord te voeren.

Aangezien de voorzitter en secretaris van de Commissie tevens als zodanig zijn benoemd in het College, is met partijen overeengekomen dat de hoorzitting in bezwaar tevens kan worden beschouwd als de hoorzitting in administratief beroep en dat het College in raadkamer op dat beroep kan beslissen. Van de examencommissie is een schriftelijke bevestiging van akkoord met de gang van zaken verkregen, alsmede een machtiging voor XXX die bij deze uitspraak zijn gevoegd.

Het beroep is in raadkamer behandeld op 21 maart 2012.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 27 oktober 2011 door het College ontvangen brief van 26 oktober 2011 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 15 september 2011. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de WHW gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Bij besluit van 18 januari 2011 heeft het College van Bestuur, naar aanleiding van het oordeel van de Commissie Gelijke Behandeling van 30 december 2010, dossiernummer 2010-0217, aan appellant laten weten dat hij zijn studie, ondanks het negatieve bindend studieadvies, met ingang van 1 februari 2011 kon voortzetten.

Appellant stelt dat door het handelen van de examencommissie het tweede semester van het collegejaar 2010-2011 feitelijk verloren is gegaan. Doordat veel te laat positief is beslist op zijn verzoek om ter ondersteuning van het vak Taalbeheersing 1b het vak teksten II of 1b te mogen volgen, heeft hij niet tijdig kunnen deelnemen aan het onderwijs. Appellant stelt dat hij door het handelen, dan wel nalaten van de examencommissie schade heeft geleden en wil deze vergoed krijgen. Bovendien stelt hij ook immateriële schade te hebben geleden en onkosten voor professionele rechtsbijstand te hebben gemaakt.

Het College ziet zich gesteld voor de vraag of de examencommissie door het verzoek om schadevergoeding af te wijzen al dan niet in strijd met het recht heeft gehandeld.

Uitspraak

12-17

Blad 3/5

De examencommissie geeft toe dat er misverstanden waren en dat zij appellant aanvankelijk had verboden om het onderwijs van de onderwijseenheid Teksten II te volgen. Tot het nemen van een dergelijk besluit was zij – ook naar eigen zeggen - niet bevoegd. De OER is inmiddels weliswaar in die zin gewijzigd dat onderwijs en tentamen gekoppeld zijn, maar dat was toen appellant het verzoek deed nog niet het geval. Destijds was deelname aan het tentamen voorbehouden aan studenten die de onderwijseenheid Teksten I hadden gehaald. Daarmee was echter niet geregeld dat ook het onderwijs in die volgorde diende te worden gevolgd.

Appellant heeft gesteld zich te hebben gemeld voor het onderwijs in voormelde onderwijseenheid, maar niet te zijn toegelaten. Onweersproken is dat hij zich heeft gemeld bij het onderwijs van de onderwijseenheid Conversatie, maar is weggestuurd, en geen scene wilde maken. Hij wilde dat onderwijs alleen bijwonen ter ondersteuning van het vak Taalbeheersing 1b en had niet begrepen dat hij werd weggestuurd omdat hij het college vanwege zijn achternaam in een parallelgroep diende te volgen. Appellant concludeerde hieruit dat de onderwijseenheden Teksten II en Conversatie niet mochten worden gevolgd. Toen duidelijk werd dat de uitsluiting enerzijds op een fout van de examencommissie berustte en anderzijds sprake was van een misverstand, was het te laat nog effectief aan het onderwijs te kunnen deelnemen. Door dit alles is schade ontstaan.

Appellant heeft toen geen rechtsmiddelen aangewend, en is zich gaan focussen op het gaan naar Japan.

Het schadeveroorzakend handelen van de examencommissie heeft zich in het tweede semester van het jaar 2010-2011 afgespeeld. De gemachtigde van appellant meent dat de helft van het collegegeld en de helft van de forfaitaire posten voor vergoeding in aanmerking komen.

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat de examencommissie in haar beslissing van 16 maart 2011 naar aanleiding van het verzoek van appellant terug te komen van haar weigering toepassing heeft gegeven aan de toen geldende OER, waarin de volgorde van tentamens stond vermeld, maar waarin niet was vermeld dat deze volgorde ook het volgen van onderwijs betrof. De examencommissie kwam daarmee terug op haar besluit van 11 februari 2011, waarin het verzoek van appellant om toestemming aan het onderwijs van de onderwijseenheid Teksten II te volgen, werd geweigerd en heeft daarmee de onrechtmatigheid van deze weigering erkend.

De examencommissie stelt in haar brief van 16 maart 2011 dat zij op grond van zijn mail van 15 februari 2011 had aangenomen dat appellant niettegenstaande de weigering deelnam aan het onderwijs. Zij heeft evenwel op geen enkel moment aan appellant

Uitspraak
12-17
Blad 4/5

bevestigd dat het hem vrijstond deel te nemen aan het onderwijs totdat op zijn verzoek was beslist. Reeds op grond van de uitspraak van de Commissie gelijke behandeling had ook voor de examencommissie duidelijk moeten zijn dat de communicatie aangaande aanpassingen of maatregelen ten behoeven van appellant binnen de opleiding beter zou kunnen en moeten. Desalniettemin heeft niemand de verantwoordelijkheid gekregen of genomen om te zorgen dat na de wedertoelating van appellant tot de opleiding zijn deelname aan het onderwijs ook effectief kon zijn, in die zin dat appellant gefaciliteerd werd zo effectief mogelijk gebruik te maken van de tijd die na de wedertoelating nog resteerde om de propedeuse af te ronden en waarbij rekening werd gehouden met zijn beperking. Nu dit in het bijzonder de uitoefening van bevoegdheden van de examencommissie betreft, had van haar een pro-actievere opstelling en tijdig en adequaat reageren op verzoeken van appellant mogen worden verwacht.

Op grond van het vorenstaande komt het College tot de slotsom dat het door appellant aan zijn verzoek ten grondslag gelegde handelen en nalaten van de examencommissie in het tweede semester van het studiejaar 2011 er in wezenlijke mate aan heeft bijgedragen dat hij feitelijk geen deel heeft kunnen nemen aan het onderwijs, terwijl hij daarvoor wel collegegeld had betaald. Dit collegegeld dient derhalve aan hem te worden vergoed.

Het verzoek van appellant om vergoeding van immateriële schade is naar het oordeel van het College onvoldoende onderbouwd. De examencommissie heeft het verzoek in zoverre dan ook terecht afgewezen.

Door het verzoek om vergoeding wat betreft het collegegeld over het tweede semester van 2012 af te wijzen, heeft de examencommissie derhalve in strijd met het recht gehandeld. Het beroep is derhalve gegrond en het besluit van 15 september 2011 dient te worden vernietigd. Gelet op de zeer lange duur van de verschillende procedures en nu duidelijk is welke schade voor vergoeding in aanmerking komt, zal het College het schadebedrag zelf vaststellen.

Nu het bestreden besluit wordt vernietigd, komt appellant in aanmerking voor een vergoeding van de kosten van rechtsbijstand krachtens artikel 7:28, tweede lid, van de Awb. Voor vergoeding in aanmerking komt in beginsel een bedrag van € 874,00, zijnde één punt voor het indienen van het beroepschrift en één punt voor het verschijnen ter zitting. Nu het beroepschrift eveneens het bezwaarschrift is en het beroep gelijktijdig met het bezwaar ter zitting is behandeld, zal het College het te vergoeden bedrag vaststellen op de helft van voormeld bedrag. Over het andere deel zal het College van Bestuur beslissen bij het nemen van de beslissing op het bezwaar.

Uitspraak
12-17
Blad 5/5

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 15 september 2011;
- III. veroordeelt de examencommissie tot vergoeding van schade aan appellant tot een bedrag van € 975,00; dit bedrag dient door de Faculteit der Geesteswetenschappen waarvan de examencommissie deel uitmaakt, aan appellant te worden betaald;
- IV. veroordeelt de examencommissie tot vergoeding van de door appellant gemaakte kosten van rechtsbijstand tot een bedrag van € 437,00; ook dit bedrag dient door de Faculteit der Geesteswetenschappen aan appellant te worden betaald;
- V. wijst hetgeen meer of anders is gevorderd af;
- VI. verstaat dat afschrift van deze uitspraak wordt gezonden aan het bestuur van de Faculteit der Geesteswetenschappen.

Aldus vastgesteld op 21 maart 2012 door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. J.J.G.B. de Frankrijker, mr.drs. A.R van Kampen, mr. C. de Kruif en B. de Rijk (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, drs. A. van Ingen Scholten.

mr. O. van Loon,
voorzitter

drs. A. van Ingen Scholten,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: